

Bemyndigelse til at laane Monarchiets Finantsminister det samme Beløb, der nu indestaaer i Kassen, mod at den deraf svarer mindst 4 pCt.; Finantsministeren vil altsaa, naar Udvalgets Fleertals Forslag gaaer igjennem, faae de samme Penge under sine Hænder og til Disposition, som han har gjort Regning paa; men til dette Forslag knytter Udvalget en Betingelse, et Forbehold, nemlig at Finantsministeren, naar han engang i Tiden skal tilbagebetale det Laan, som vi have ydet ham, skal tilbagebetale med Specier, som vi have leveret ham, og ikke med noget, mere eller mindre godt, Papir. Udvalget finder, at det efter den Erfaring, vi have gjort, ikke er hensigtsmæssigt at overlade dette til Finantsministeren; Udvalget finder det rigtigt, at naar vi hde et Laan til Monarchiets Finantsminister, som er en Mand, man godt kan betroe Penge, saa bør vi, naar vi laane ham Specier, faae Laanet tilbagebetalt i Specier, og ikke i Lotterisedler, Jibibusser eller Jernbaneactier af en tvivlsom Værdi.

Der er med Hensyn til dette Forbehold fra adskillige Sider paastaet, at vi derved binde Indenrigsministerens Dispositionsret i en utilbørlig Grad; men, mine Herrer, naar de see nøiere til, saa ville de see, at vi ikke binde Dispositionen i mindste Maade. Det, som vi forhindre, er, at der i Tilbagebetalingens Dieblif ikke kan betales med Andet end med klingende Mønt; men i det Dieblif Tilbagebetalingen har fundet Sted, og Kongerigets Indenrigsminister har faaet Specierne i sine Hænder, saa kan han, uanset det vi her votere, bruge disse Specier til derved, om han saa vil, at kjøbe Jernbaneactier til en saadan Cours, som han under sit eget Ansvar finder rigtigt. Indenrigsministeren er altsaa ikke i allermindste Maade bunden i sin Dispositionsret, om det foreslaaede Forbehold tages, hans Dispositionsret er ikke i nogen Maade formindsket, men det er kun paalagt ham ikke af Finantsministeren at modtage i Tilbagebetaling Papirer istedetfor Penge.

Jeg troer ved disse korte Bemærkninger at have tydeliggjort, at der hverken kan være nogen Fare for vor Credit eller for vor Ære ved at vedtage Udvalgets Fleertals Forslag. Jeg troer ogsaa at have godtgjort, at der ikke er lagt Regjeringen nogen som helst Hindring iveien for at udføre, hvad den i dette Tilfælde i og for sig anseer for nyttigt og gavnligt, og jeg skal tillade mig at tilføie og gjentage, hvad jeg allerede for et Aar siden, da denne Sag først kom paa Bane, tillod mig at udtale, at jeg anseer det, saaledes som Forholdene stille sig nu, og som de ogsaa stillede sig dengang, for en patriotisk Pligt ikke at lægge Ministeriet nogen som helst Hindring iveien, over hvilken det maatte kunne snuble; vi bør tværtimod rydde de Hindringer aspeien, der kunde bringe det i Fare. Skald jeg havde seet, at det Forslag, der her foreligger, lagde Ministeriet den mindste Hindring iveien for at regjere saaledes, som det anseer overensstemmende med sin Pligt, saa vilde jeg ikke have givet min Stemme dertil.

Jeg skal nu tillade mig, inden jeg sætter mig, at besvare et Par Bemærkninger af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (H. Hage). Den ærede Rigsdagsmand begyndte med en Slags Examen med mig, som endte med det Spørgsmaal, hvorvidt jeg ansvarede og Andet for at være statsmandsmæssigt. Jeg vil tilstaae for den ærede Rigsdagsmand, at i en Examen er jeg svag; men naar han bebrejdede mig, hvad jeg for omtrent et Aar siden foretog, da jeg bragte denne Sag frem, saa er jeg overthydet om, at det Exempel, jeg dengang har givet, og som jeg selv hverken skal betegne som godt eller daarligt, saavel for Statskassen som for Landets Forfatning er mindre farligt end det Exempel, som er givet af de Mænd, han saa varmt forsvarede.

Rettelser.

Nr. 207, Sp. 3287, Lin. 3 f. n.: „nogen Regel“ læs: „ingen Regel“